

[Jørgen Winther]

det nok er bedst at lade være med at tage medicin i visse situationer.

Jeg vil gerne spørge hr. Torben Lund angående denne prisfastsættelse. Der er f.eks. et blodtrykspræparat, der hedder Inderal. Det koster 292 kr. Kopipræparatet Propranolol koster kun 190 kr. i samme størrelse. På samme måde er det med astmapræparater og mange andre, hvor der er kæmpestore forskelle. Hvad skal koste mest, originalpræparatet eller kopipræparatet, og hvilken forskel skal der være i disse priser?

(Kort bemærkning).

Pia Dahl (FP):

Jeg er nødt til at tage ordet på grund af de bemærkninger, der er kommet, om, hvor Fremskridtspartiet vil spare. Man siger selv, at vi gerne vil spare 50 mia. kr. i det hele. Det vil vi også gerne, men med hensyn til det her forslag, hvor man alt i alt regner med en besparelse på rundt regnet 800 mio. kr., er det ret beset en forsvindende lille procentdel af det samlede sundhedsbudget, hvis jeg må sammenligne det med det.

Jeg finder, at man skulle gå helt andre veje, hvis man skulle finde besparelser, der batter noget. I sygehussektoren som sådan vil der være mange penge at hente hjem. At vi så mener, at de skal geninvesteres i sundhedsvæsenet, er en helt anden snak.

Sundhedsministeren siger, at 10-15 pct. af indlæggelserne skyldes et for stort medincinforbrug. Dertil vil jeg godt sige ligesom hr. Torben Lund, at det jo er lægerne, der ordinerer det, og det må da være lægerne, der skal påvirkes til ikke at ordinere al den medicin. Jeg vil godt sammenligne det med forbruget af alkohol. Det, at alkoholpriserne i Danmark er steget, har bestemt ikke medført en nedgang i antallet af alkoholikere i samfundet, tværtimod, vil jeg nærmest sige.

Der er lavet en bundgrænse på 500 kr. Dertil vil jeg gerne sige, at 500 kr. trods alt er 500 kr. om måneden, og det kan da godt være vanskeligt at få plads til på i et lille budget.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det er til hr. Jørgen Winther, som har stillet mig en række direkte spørgsmål.

Jeg håber ikke, jeg lider af nogen vildfarelse vedrørende de privatpraktiserende lægers overenskomst, og jeg er godt klar over de ting, hr. Jørgen Winther her nævner. Men det, jeg forsøgte at påpege, var, at det godt kunne være, at konsultationerne fik en anden karakter, hvis ikke lægerne var nødt til at færdiggøre så mange konsultationer i løbet af en dag. Der er også telefonkonsultationerne, som i nogle tilfælde klares rigelig hurtigt ved at ringe til apoteket efter noget medicin til den pågældende. Det kunne godt være, man skulle kigge på det overenskomstsyst. Med hensyn til, om vores forslag er et mere liberalt bud, forventer jeg da ikke, vi kan overgå Venstre i bestræbelserne på at være liberale, men jeg tror faktisk, at medicinalindustrien vil foretrække vores forslag frem for et forslag, hvor man så ensidigt favoriserer kopipræparater. Jeg sagde udtrykkeligt, at vi agtede at indrette systemet sådan, at man tog hensyn til den forskende del af medicinalindustrien, og at godkendelsen af prisen må ske i forbindelse med, at man godkender selve markedsføringen af præparatet på det danske marked.

Man kan lave flere modeller. Jeg kan ikke stå her og skitsere en vældig model i anden runde af en debat her i Folketinget. Man kan gøre det efter omkostninger. Man kan gøre det efter avancer. Man kan gøre det efter et sammenligningsprincip, sammenligne med andre præparater, sammenligne med udlandets priser. Man kan gøre det på mange måder, og det er selvfølgelig afgørende, hvordan vi finder ud af det i sidste ende. Men i første omgang er det afgørende at godkende princippet om, at vi skal have offentlig prisfastsættelse.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg synes, det er rimeligt, at Folketinget og offentligheden får en eller anden form for forestilling om, hvad Fremskridtspartiets politik egentlig er. Tidligere har Fremskridtspartiet altid sagt, at der skulle bruges 7 mia. kr. mere i sundhedssektoren. Jeg har noteret mig for nylig, at det er blevet til 1 mia. kr. mere, der skulle bruges i sundhedssektoren.

I dag siger fru Pia Dahl, at der er mulighed for meget store besparelser inden for sygehussektoren. Kan vi regne med, at Fremskridtspartiet vil konkretisere, hvordan vi kan spare en